

Vladimír Bukovský:

Palčivá bolest svobody

(Zkráceno z francouzského Cette lancinante douleur de la liberté.)

V r. 1976 bylo sovětskému občanovi Vladimíru Bukovskému emigrovat na Západ výměnou za jednoho z chillských komunistických předáků Luise Corvalána. Bukovský se usadil nejdříve v Cambridge v Anglii a vloni na podzim zahájil tříleté studium na stanfordské universitě (Ph.D.) v Kalifornii. Bukovskému je devětatřicet a třetinu svého života prožil v sovětských věznicích a psychiatrických ústavech. V níže uvedeném výňatku z jeho knihy jsou úvahy o tom, co si myslí o "svobodném světě".

Každému, kdo se usadí v nové zemi, je nutno čelit nekonečné řadě potíží. Ten, kdo emigruje ze Sovětského svazu, je jako někdo, kdo sletí do propasti se zavřeným padákem. Je to mnohem víc než smělá konfrontace s novými zvyky a novým jazykem; vstoupil do nového světa, kde všechno je jiné než v jeho vlastním světě.

Po řadu desetiletí vystavení násilné propagandě o stálé krizi kapitalismu, vykořisťování, slamech a nezaměstnanosti, hladomoru, diskriminaci a moci kapitálu, co vlastně sovětský občan ví o Západu? I když se přivolá na pomoc paměť na vše, co kdy viděl na průmyslových výstavách v SSSR, brzo objeví, že skutečnost na Západě daleko

převyšuje všechna jeho očekávání. Před horami jídel, stohy bot a šatů a množstvím prázdných předmětů, o jejichž existenci dosud nevěděl, stojí omráčen.

Pohled na obchody ve zdejším světě věru často přivodí u sovětských vystěhovalců psychotickou reakci, především u žen. Někteří z nich věří, že nadbytek zboží byl způsoben pouze jakousi chybou v distribuci či co a všechno zmizí spíš nežli později. A tak vzhůru na to, a jako smyslů zbavení kupují všechno, co je na dosah. Jiní jsou postiženi psychotickou nedůvěřivostí; když vidí všechno to zboží na hromadách ve výkladech, prostě nevěří svým očím: všechno je podvod a klam a svrab a neštovice, stejně jako doma. Nikdo si to nemůže dovolit koupit. Proto

tu žádné fronty nevidět, lidé chodí kolem, ani si toho nevšimnou.

Náš systém hodnocení, jen se naše noha dotkla západní hemisféry, od shora až dolů otřesen. Na letišti v Curychu jsem s úzkostí zíral do svého vaku, ve kterém jsem ukryl všechny své pozemské poklady - dva nožíky se stěnkou, holicí žiletky, knihy, bohatství nashromážděné za léta a na které jsem byl velmi hrdý. Byl jsem to já, kdo ty věci nashromáždil jednu po druhé, já, kdo je zažil do podšívky svých šatů, já, kdo se chvěl o jejich bezpečnost vždy, kdykoli byl vak prohlédáván. A teď, všechna má pycha a úzkost jsou tytam, náhle pro mne nic neznamenají. Mé poklady se staly tím, čím bylo ve vaku všechno

ostatní.

Jednomu třeba rozumět, a to je fakt, že sovětský občan stráví valnou část svého života v úporném shonu po životních potřebách. Jakou dovednost, jakou vynalézavost musí při tom projevovat, aby získal do svého vlastnictví to, co lze na Západě získat za pět minut! Čemu se proto divit, když první pocit, který v ráji získá, je duševní zmatek nejhoršího rázu.

Uvyklí uniformitě a monotónnosti sovětského světa, nestácíme žasnout nad pestrou rozmanitostí, s níž se setkáváme na Západě, nad množstvím lidí v ulicích v kteroukoli dobu denní i noční, převážně mladého. Všecko kolem, řekl bych, je jako na stálém festivalu nebo trhu.

Nečeho jiného si všimneme

hned na samém začátku: není tu vidět opilých. Nemyslím ty, kdož pijí "sociálně" na veřejnosti, ty lze ovšem vidět kdekoli. Co ale nevidět, jsou lidé, kteří jsou opilí bez přestávky po několik týdnů. Potácející se mátohy se svěšenou hlavou - neoddělitelný inventář sovětské komunity - je zřídka vidět zde. V Sovětském svazu lidé pijí a pijí, až jejich nashromážděná nenávist a psi nálada explodují, sotva spatří v dohledu prvního člověka, kterého potkají. Ten, kdo nepije, budí podezření: kdo ví, co má chlap za lubem.

Co vždy upoutá sovětského člověka na lidech ze Západu je jejich nonšalence, způsob, jak všechno dělají. Je nemožné přesně definovat, z čeho lidé v moskevských ulicích na první pohled rozeznají domorodce od cizince. Dát si otázku proč tak tomu je je zodpovědět ji: Ti lidé jsou svobodní. Tito lidé nikdy nezakusili pocit stálé přítomnosti "očí" zavrtaných do jejich zad - státních očí sledujících jejich počínání na každém jejich kroku. Dokonce se jim ani nestane, že je někdo zničehonic zastaví a zeptá se: "Co tu děláte?"

Pokračování na straně 2

naše hlasy

"OUR VOICES". INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS
NEZÁVISLÝ ČASOPIS PRO ČECHY A SLOVÁKY

No. 17 (1042) Vol. - Ročník 29 * 29. října - October 29, 1983.
Toronto, Ontario, Canada.

Volby

do dolnorakouského zemského sněmu přinesly nečekaně velký úspěch Rakouské lidové strany (ÖVP). Získala 32 mandátů (54,5 procenta hlasů), proti dřívějším 29 (49,6 procenta hlasů) z roku 1979. Vládní socialistická strana

(SPO) ztratila 3 poslanecké mandáty.

Bude prezident USA R. Reagan

kandidovat???

Prezident USA R. Reagan dal pokyn aby byl u Federální volební komise ve Washingto-

nu formálně zapsán štáb, jenž by v případě jeho kandidatury v prezidentských volbách řídil jeho předvolební kampaň. Nepřímou tím potvrdil, že se chce ucházet o opětovné zvolení. (A proč ne?)

Předplat'te si Naše Hlasy

SDRUŽENÍ BÝVALÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH POLITICKÝCH VĚZŇŮ V ZAHRAŇICÍ
VEREINIGUNG DER EHEM. TSCHOSLOWAKISCHEN POLITISCHEN HAFTLINGE IM AUSLAND
ASSOCIATION DES ANCIENS PRISONNIERS POLITIQUES TCHÉCOSLOVAQUES EN ÉTRANGER
ASSOCIATION OF FORMER CZECHOSLOVAK POLITICAL PRISONERS ABROAD

Postfach 4111 8022 Zürich

Politici vězni k výročí 28. října

Vzpomínáme šedesáté páté výročí založení svobodného a nezávislého státu Čechů, Slováků a Podkarpatorusín - Republiky Československé. Státu, který byl mnohým kulturním zemím vzorem svojí klasicou, humanitní demokracií.

Touha po svobodě a nezávislosti nestačila na dobře organizované násilí. Dvakrát za tuto dobu prodělává tento mírumilovný stát okupaci své země. Nejdříve nacistickou okupací sovětskou.

35 let vládne už v Československu bezpráví a násilí. Třídní boj byl povýšen nad základní práva občana. Celou tu dobu oba naše národy jsou v aktivním odporu proti násilím nastolenému komunistickému řádu v zemi.

Statistice politických vězňů v národním odboji obětovali dlouhá léta svých životů v komunistických věznicích a koncentračních táborech pro ideály 28. října. Mnozí položili své životy.

Politici vězni doma i v exilu neustanou v boji za tyto ideály, dokud se zase svoboda a demokracie nevrátí do jejich krásné země.

Sdružení bývalých československých politických vězňů v exilu, Kanada.

Eduard Vondráček
místopředseda

Zdeněk Slavík
předseda

Karel Kalenda
jednatel

J. Michael McCutcheon:

They are warning US!

This is an Historic Day!!! You want Peace, I want Peace everybody wants Peace and this is an Historic Day, but not for what people think. This is an Historic Day, but not we hear bones rattling!!! The bones of 20 to 40 million massacred people crying out from their shallow graves!!! We hear the bones of people, fellow human beings, who were weak ... had no defense against the on-going, systematic death machine of the soviet's murderous communist tyranny. Can't you hear them???

The bones of men, women, children and, even, babies who had only one wish .... A wish to exercise some degree of god's gift gift.... God's gift of Freedom!!! Their wish for freedom was their only crime. Yet, they were plundered, starved, tortured, made slaves, massacred and ruthlessly murdered by the princes of darkness... the Soviet Communists and their unrelenting, unending quest for total world domination.

Anny egghead theoretician, theologian, politician, journalist or citizen of this world who wants to argue that point can never be

convinced because he is totally blind to the world's recent history.

Whose death-machine systematically starved the peoples of the Ukraine? (The Soviet Communists) they are blind to that!!! Who invaded and imposed russification with it's slave labour, religious persecution, and outright murder on the peoples of the Baltics? (The Soviet Communists) they are blind to that!!! In 1956, who butchered the valiant, freedom-fighting souls of Hungary?

(The Soviet Communists) they are blind
Continue on Page 3

Báje ze sovětského "ráje"

Pokračování z minulého čísla

Když se v r. 1967 Peter Worthington, šéfredaktor a spoluvydavatel torontského SUNU, vrátil z Moskvy, kde dva roky vedl tiskovou kancelář bývalého torontského Telegramu, nikdo nečekal (ani on sám), že se tam kdy vrátí; bylo to riskantní, neboť krátký čas před tím uprchla na Západ jeho tlumočnice. Vzduch tomu se tam nedávno vrátil, tentokrát jako turista v dvacetičlenné skupině západních novinářů. Zde jsou další z jeho poznatků.

Moskva

Dostat se někam nebo dosáhnout čeho v Sovětském svazu můžete jen s legitimací komunistické strany. 17,5 miliónů členstva představuje zhruba 7,5 procent včasnobyvatelstva. Všechny těch ostatních 250 miliónů komunistů nejsou a proto nemohou získat lepší míst či větších výsad, pokud existují v této zemi. Moc a výsady, ty jsou cílem všeho, ne peníze, za které belu dostaneš. Pro privilegované je k mání cizí zboží ve zvlášť vynášených obchodech a za nižší ceny a jen ti mají přístup k cizím publikacím a renegátským tendencím. Stát ve frontě na jízdenky nebo jiné byrokratické obtěžování se jich netýká; jejich místo je vždy v čele fronty, mají nárok na nejlepší bydlení, daň a ze všeho to nejlepší - mohou za dráty a minová pole, kam nikdo jiný nemůže.

Ulice jsou přeplněny lidmi stojícími ve frontách a pídícími se po všem, co se týká žaludku, od červivých jablek až po kornout se zmrzlinou. Je všeobecným pravidlem zařadit se do fronty co nejdříve, protože jakmile to, co zrovna potřebujete, je vyprodáno, můžete klidně čekat šest měsíců až rok, než se zboží znovu objeví. Nákup je tu víceméně věcí předběhnout druhého.

Hodně se změnilo od doby, co jsem tu byl naposled. Hodně - a přece jenom nic.

Také v hotelu Ukraina, který byl před 18 léty mým "domovem", se nejedno změnilo. Zmizela plyšová křesla, o nichž zlomyslné jazyky tvrdily, že v každém z nich je zašitý fízl, a naopak přibyl dolarový obchod zvaný Berjožka, kde dokonce přijmou i západní kreditové karty. Také se poněkud změnil bufet, kam jsem denně chodil na šálek čaje a nejchutnější housku na světě; dnes tu dostal i Pepsi-Colu a jednoho dne se snad Sověti naučí podávat ji studenou...

Leč některé věci se nikdy nezmění. Výtahy v hotelu UKRAINA patří pořád ještě k těm nejpomalejším na světě a skoro všechny bez výjimky se otvírají jen napůl, takže nával do nich živě připomíná tažení lososů proti proudu...

Rokovou hudbu je slyšet odevšad, zatímco před 15 lety byla symbolem chuligánství a každému, kdo s ní měl co do činění, hrozila volná jízdenka na Sibiř a zpět o něco později.

Dnes je v SSSR vidět více cizinců než jak tomu bylo dřív a nejvíce jich potkáte v místech, které mají něco společného s minulostí - s ruskou minulostí. Věže moskevských chrámů, kremelské katedrály sv. Vasila i všech historických pozoruhodností v zemi, byly zbaveny starého náteru, leštěny a znovu natřeny. Slavné připomínky carského Ruska.

Soustředění na relikvie minulosti vnuká otázku proč režim věnuje tolik péče a

peněz na monumenty, namísto aby věnoval stejné úsilí zlepšení životních podmínek lidu. Totéž se týká kultury, cirkusu, divadla a sportu. Je to sovětská verze starořímského "Chléb a hry". Lid tak snadněji unikne, hrubě, drsně a až kruté přítomnosti, uchýliv se, byť jen nakrátko

MOSCOW

Red Square

do pohádkové, neexistující země představ a fantasie.

Fysicky i materiálně se země, jak jsem ji poznal před lety, o něco málo zlepšila, jen ale kosmeticky. Co však ale říci o lidech žijících ve věru neustálé sovětské mírové ofensivy, která hrozí válkou a konfrontací a sestřeluje nezbrojená letadla ve jménu "míru"? Změnili se i lidé. Já sám to považuji za klíčovou otázku a dva z nejvíce povzbuzujících a současně nejvíce deprimujících aspektů země a tamního systému. Očím nezasvěceného se lidé jeví asi stejně jako mně před léty a s velkou pravděpodobností se také jeví kupříkladu Malcolmu Muggeridgemu z Manchester Guardian v letech třicátých.

V poměru k cizincům je v Sovětském svazu projev nepřátelství anebo hněvu pojmem zcela neznámým, Ame-

ričany v to počítaje. Opak je pravda: je to zvědavost, projevy přátelství, zdvořilost k lidem ze Západu všeobecně. V případě Američanů je to až hodně podivů uvážíme-li, že každý den od samého počátku (čtyři válečná léta v to počítaje) lidé v mátušce Rusi neslyšeli nic jiného než nadáv-

ky a kritiku na Ameriku a její bakané spojení.

Sovětské lidi, podpisují petice proti americkým nukleárním zbraním, a budou podepisovat, vědí však líp než my, že celé to harašení zbraněmi sovětského politbyra není nic jiného než krasomluva, plácání dřevem o rybník, manévr.

Sovětské lidi si nepřejí válku o nic víc ani o nic méně než my na Západě, sovětské i americké představitele v to počítaje. Nebezpečí spočívá v tom, že my zde - lidé na Západě - jsme nakloněni k "myšlení podle zbožného přání". V Sovětech - vládcové i ti ovládaní - smýšlejí docela jinak: REALISTICKY. Další důvod poučit se z toho o Sovětském svazu co nejdůkladněji.

MIR je v poslední době zbraní Sovětů Numero Uno a zdatně se jím ohánějí. Všichni lidé od novin (sovětských), se

kterými jsme se sešli, se shodovali v jednom: že důvod napětí ve vztazích americko-sovětských spočívá jen jen v nanejvyšší nezodpovědném chování Ameriky a že ještě nikdy na tom nebyl svět tak bídně jako dnes. ... A myslí-li to Spojené státy s mírem vážně, udělají nejlíp, když o svých dobrých úmyslech Sověty přesvědčí, nebo se se zlou potají.

G.G., šéfredaktor moskevských NEWS (kromě jiných), kategoricky prohlásil, že vztahy mezi oběma zeměmi, od doby, kdy byly navázány (1933), nikdy nebyly horší. Neradostné prohlášení, zavánějící až hororem, a je-li pravdivé, pak jsou horší než za korejské války, horší než za maďarského povstání, horší než po případu výzvědného letadla U 2, horší za kubánské krize metacích střel, horší než po invazi Československa v r. 1968, za vietnamské války, arabsko-izraelské anebo po jiném špiónážním skandálu.

Sověti nám vždycky rozuměli víc než my jim. Mluví o hrůzách války a bůhvíjaké jejich lásce k míru - a systém se připravuje k válce, kterou nikdy nehodlá bojovat; vzbudí přítom v našich srdcích tolik úzkosti, že děláme všechno, co jim vidíme na očích, jen abychom dokázali naše dobré úmysly...

Chruščovova "mírová koexistence" připravila cestu Brežněvově "detente". Dnes tu máme Andropovovu protinukleární "mírovou" kampaň. Všechny měly jeden společný jmenovatel: **Odzbrojení Západu**. Nedávno, jak dobře víme, sestřelili korejské letadlo; i to učinili ve jménu "míru"...

Přeložil -rh-
Pokračování přístě.

* Sedm politiků opozitní Demokratické strany, kteří se hodlají ucházet ve volbách v příštím roce o úřad prezidenta USA, vyjádřilo ve čtvrté výhrady ke kursu jaderného zbrojení, který sleduje Reagana vláda.

* Novou vládu jmenoval jihokorejský prezident Čon Duhwan. Dosavadní vláda podala po krátkém zasedání demisi v souvislosti s atentátem v Rangunu, při němž zahynuli čtyři ministři. Novým premiérem je Čin Ri-čong a ministrem zahraničí Ri Won-kjung.

* U Salvadoru pokračují tuhé boje mezi ozbrojenými marxisty a vládními vojsky. Soustředějí se hlavně do departamentů San Miguel, Usulután, San Vicente a Morazan.

* Prezident USA Ronald Reagan prodloužil na "neurčito" platnost zákona o "kontrole" vývozu amerického zboží do různých zemí světa.

* Jak oznámilo nedělní číslo amerického deníku Washington Post, už téměř skončily přípravy na odeslání prvních raket Pershing 2 do západní Evropy.

* Nejméně o měsíc byl odložen start amerického raketoplánu Columbia, který měl být v rámci "programu Shuttle" vypuštěn 20. října na oběžnou dráhu. Stalo se tak kvůli problémům s raketovým motorem na tuhé palivo používaným při startu.

* Dva kilogramy čistého kokainu zabavila západoněmecká policie. Při policejním zátlahu bylo zatčeno pět osob.

* Na padesát tisíc mladých lidí v NSR, kteří právě vyšli ze škol, marně hledá místo. Bylo to konstatováno při čtvrté rozpravě v bonnském parlamentu.

* Srilanská vláda zrušila zákaz činnosti Komunistické strany Sri Lanky, který byl vyhlášen 30. června v souvislosti s nepokoji mezi Sinhálci a Tamily.

* Francouzská levice prohrála v druhém kole náhradních obecních voleb v Antony u Paříže a ztratila tak radnici dalšího města nad 30.000 obyvatel.

* Tokijská policie zintenzívnila své akce proti podsvětí a za jediný měsíc zatkla 2.860 osob, které byly obviněny z obchodu s narkotiky, provozování hazardních her a z dalších trestných činů. Zabavila přitom drogy, jejichž hodnota byla odhadnuta na 1,6 miliónu dolarů.

Co předcházelo na Grenadě

St. George's: Grenadský rozhlas ve čtvrtek 20. října t.r. oznámil, že v noci na čtvrtek se moci v této ostrovní republice ujala vojenská vláda, jejímž předsedou je generál Hudson Austin. Vojenská rada rozpustila vládu marxisty Maurice Bishopa (před několika týdny byl v Československu) a převzala veškeré zákonodárné a výkonné pravomoci. Generál Austin v rozhlasovém prohlášení vyhlásil do pondělí celodenní přísný zákaz vycházení v celém státě. Sporadické informace o situaci na ostrově pocházejí zatím pouze z rozhlasových relací zachycených na Barbadosu, neboť telefonní a dálkopisné spojení se nedařilo navázat. Vzhledem k tomu a rozpornosti zpráv nebyl dosud jasný charakter konfliktu, který v zemi propuknul. Zprávy hovořily v minulých dnech o odstoupení některých ministrů, uvěznění premiéra M. Bishopa, bouřlivých demonstracích a srážkách, při nichž armáda použila zbraní. Premiér Bishop a několik dalších politiků bylo zabito. Marxistický ostrovní stát byl proměněn v komunistickou vojenskou základnu jako mostu proti Střední a Jižní Americe a USA. Na ostrov přibýlí kubánské vojáky maskované jako technické pracovní síly, několik desítek sovětských agentů KGB a důstojníků.

Grenada je ostrovní stát v Karibském moři o rozloze 344 čtverečních kilometrů, v němž žije asi 120.000 obyvatel. V roce 1974 získala Grenada od Anglie nezávislost. V roce 1979 se stal předsedou vlády marxista Maurice Bishop, který zavlekl zemi do sovětské světové strategie.

Podle posledních zpráv 23. října t.r. vojenské vysadkové jednotky šesti ostrovních států karibské oblasti spolu s jednotkami USA se vysadily na tomto ostrově a po krátkých bojích ostrov obsadily. Asi 1.200 amerických studentů a rekreantů bylo repatriováno do USA. Spojenecké oddíly zajaly několik set ozbrojených Kubánců a větší množství jich bylo pobito v boji. Do zajetí také padlo několik sovětských specialistů, důstojníků a agentů KGB. Bylo odhaleno velké množství zbraní nejmodernějších typů které byly vyrobeny v SSSR. Zpravodajští důstojníci USA získali fantastický sovětský tajný materiál, který osvědčuje, že se jednalo o přeměnu ostrova ve strategickou vojenskou základnu SSSR.

2 "NAŠE HLASY", Toronto, 29. října - October 29, 1983.

Vyhlášení

U příležitosti 65 výročí založení Česko-Slovenského státu (28. X. 1918) oznamujeme všem krajanům v exilu i ve vlasti, že byla založena politická radikální strana

Křesťanská Unie.

Křesťanská Unie je nositelkou cyrilometodějských a svatováclavských tradic a združuje všechny křesťany, kteří jsou pro nezávislý federální stát.

Křesťanská Unie odsuzuje politiku skorumpované Národní Fronty, diskriminující politické strany. Odsuzuje Marxismus jako počátek všeho zla! Socialismus ve všech obměnách dokázal naprostou neschopnost v kolektivním hospodářství, protože lidé jsou zrozeni jako individualisté. - Křesťanská Unie bude prosazovat, aby Komunistická strana Československá byla za svou proti-národní a proti-státní politiku, za zmaření lidských životů, za zničení národního hospodářství a za omezování náboženské a osobní svobody, odsouzena jako zločinecká organizace. Politici vězni a opozitní vlastenci nepoložili své životy a neobětovali osobní svobodu nadarmo!

V Torontu 28. října 1983.
K.U. P.O. Box 246, Postal St. "V", Toronto, Ont., Canada M6R 3A5.

Milenecká aféra a demise

Londýn: Britská vláda oznámila, že ministr obchodu a průmyslu C. Parkinson podal demisi. Parkinson byl považován za pravou ruku Margaret Thatcherové a úspěšně organizoval kampaň před letošními parlamentními volbami, které vládní Konzervativní strana přesvědčivě vyhrála. Nedávno právě před výroční konferencí strany, se však na

něj prozradila milostná aféra, kterou měl se svou sekretářkou. A tak ve snaze zachránit "morální profil" Konzervativní strany v očích konzervativního veřejného mínění M. Thatcherová záletného ministra přes jeho cenné služby raději obětovala a demisi přijala.

Perlička?

Anthony Quinn, který v roce 1964 zpodobnil na filmovém plátně Řeka Zorbu, vystupuje

nyní ve svých 68 letech také v hlavní roli nového muzikálu "Zorba" na newyorské Broadwayi. Premiéra se setkala s nadšeným ohlasem kritiky i obecnosti. O tom, jak důležitá někdy může být popularita, se Quinn přesvědčil, když se šel proběhnout do Central Parku. Náhle ucítil na zádech hrot dýky, a když se otočil, stál tvář v tvář dvěma lupičům. "Á, pan Quinn - jsme netušíli, že jste to vy," pravil jeden z nich omluvně a oba zmizeli.

ÚVAHY

CO S NEZAMESTNANOSTÍ

V předminulém čísle Našich Hlasů jsem napsal jak s častí odpomoci nezaměstnanosti v Kanadě. Úvaha byla přeložena do angličtiny a rozeslána poslancům jak vlády federální tak provinční. Budu pokračovat v dnešní úvaze jakým způsobem by se dala nezaměstnanost odstranit.

Provinční ministr průmyslu Frank Muller měl 14. září t.r. přednášku ve které řekl, že provincie Ontario utratí hodně peněz na sociální zařízení a jestli bude tak dále pokračovat, že v budoucnu provincie Ontario nebude moci dále plnit tyto požadavky. Řekl, že jenom zdravotní vydání dělá ročně pro Ontario 7,5 miliardy dolarů. Na podporu soukromého podnikání Ontario utratí ročně 40 miliard dolarů, což podle ministra Mullera je velmi málo, jelikož ze soukromého obchodního sektoru provincie má největší daňový příjem. Ministr také dodal, že v nynější době se absolutně nedají upravovat nebo snižovat sociální vymoženosti jelikož by to byla pro každého politika zvlášť pro vládu úplná politická sebevražda. Naznačil nějaký ozdravovací program, ale na velmi dlouhé lokty, dokonce poznamenal, že nezaměstnanost bude trvat do konce osmdesátých let.

Pamatuji se, že v naší staré vlasti v době hospodářské krise v letech třicátých měly u nás některé velké firmy různé státní daňové úlevy, dokonce byly zproštěny placení daní, za to, aby nepropouštěli dělníky. Dokonce platy dělníků a úředníků byly někde i sníženy. Proto u nás ve staré vlasti světová krise prošla hlaději nežli v sousedních státech, nebo v porovnání s USA a Kanadou. Jen si poslechněte starší lidi, kteří v tu dobu žili v Kanadě jako noví emigranti z celé Evropy.

Udělal malou poznámku jak hospodaří federální vláda ve svém "socialistickém" zřízení. Jedna mamutí vládní společnost v Montréale za minulý rok prodělala 1 miliardu 700 miliard dolarů. Peněz poplatníků čili nás všech občanů ještě platících daně. Myslím, že kdyby se toto stalo v každém jiném demokratickém státě, tak by na to vláda padla. Bylo by veliké vyšetřování kde jsou ty peníze a kdo ty nedozírné škody jenom u jedné státní firmy za jeden rok způsobil.

Ještě když byl ministr Loyd Axworthy ministrem právě těch nezaměstnaných měl v parlamentě projev a snad navrhoval, aby ještě zaměstnaní občané nebyli sobečtí a dělili se o práci s nezaměstnanými a samozřejmě také se dělili i o peníze. Taktéž ministerský předseda ve své řeči ke kanadským občanům (bylo to už před osmi měsíci na T.V.) vybízel lidi hlavně v soukromém sektoru aby nebyli sobci a přenechali práci také druhým. Upozornil na velmi překročený státní rozpočet, nabádal aby si kanadský občan utáhl opasek, že se už na tak vysoké noze žít nemůže. V druhé krátké řeči také k celému

národu (před čtyřmi měsíci) projevil radost, jak inflace za jeho administrace byla sražená a teď už jenom záleží na om, jak odpomoci nezaměstnanosti. Divím se jenom těmto politickým mocipánům, proč nezačnou u sebe a svých zaměstnanců. Ale o tom jsem psal už v minulosti.

Další můj návrh k odpomoci v nezaměstnanosti bych měl. Týká se jenom zaměstnanců politicko-protektčních, jak federálních, provinčních tak i obecních. Jsou-li v těchto službách zaměstnaní oba manželé a má-li někdo z nich at' muž nebo žena roční gáží mezi 30.000 a až 35.000 \$, aby jeden z nich byl z veřejných služeb propuštěn nebo sám dobrovolně odešel a chce-li pracovat, aby si hledal práci v soukromém sektoru. Samozřejmě, že by se to muselo týkat i párů neprovdaných čili žijících tak zvané "na hromádce", aby nenastalo chytračení ve velkém, kterého je už stejně přes míru únosnosti. Tento způsob jak odpomoci nezaměstnanosti musel by mít i výjimky. Pravděpodobně by se nemohl týkat lékařů nebo snad někoho nepostradatelného i když se říkalo, že všechno a všichni jsou nahraditelní, jenom ne matka. Toto pořekadlo už také neplatí, protože se rodí děti z dětí už po dvanáctém roku a jsou vydržovány z veřejných peněz. Jsme nejen v morálním bahně, ale vůbec na konci lidství.

Dále bych myslel, že občané starší nad šedesát let v penzi a nebo před penzi by měli upravit dobrovolně své místo mladším, kteří musí také žít!

Odhaduje se, že asi 400 až 500 tisíc manželských párů pracuje ve veřejných službách a pobírá dvojí plat. To je už pěkná suma která by přece jen trochu odpomohla nezaměstnanosti a udržela by sociální úroveň mnohých rodin.

Po těchto dvou řešeních nám stále ještě zůstane dost nezaměstnaných, ale Kanada vždycky měla nějaké nezaměstnané i když byla tak zvaná plná zaměstnanost. Jak ekonomové prohlašují, že at' se dělá co chce i když bude poptávka po pracovních silách, že nezaměstnanost u nás bude stále kolem 8 procent. Přitom nezapomeňme, že ještě máme 1,5 miliónu lidí, kteří pobírají výpomocnou akci (welfare). Ti nepatří pod nezaměstnané. V této sekci welfare by jistě nebylo zvlášť mladých lidí, kteří ten welfar pobírají. Nemuseli by s ponížením čekat dlouhé hodiny v úřadovnách na podporu. Ti mladí zdraví lidé, kteří by přece na ten úřad chodili už jinou pomoc nenajdou. Tam je problém jiný! Snad problém minulé výchovy!

Po napsání této úvahy čtu v novinách jak pokladník Ontario Federation of Labour Terry Meagher, vybízí provinční vládu aby nařídila zaměstnavatelům, že musí přijmout a přijímat v budoucnosti více žen, samozřejmě že za stejný plat jako muži. Vláda Ontaria aby zařídila po provincii co v nejkratší době více denních jeslí pro děti do 12 let. Tento pokladník má takových perliček mnoho, ale nestojí to za to, abych se o všem zmiňoval. Jak může mít člověk v dnešní době takové zodpovědné postavení bez psychiatra.

E. Špyták

Co asi nevíte . . .

Vedení západoněmecké automobilky OPEL oznámilo, že v příštích pěti letech chce různými racionalizačními opatřeními odbourat nejméně pětinu dosavadních pracovních míst. A tak 12.000 z dosavadních 60.000 zaměstnanců firmy může očekávat, že budou propuštěni.

***

V příštím roce bude světová poptávka po naftě pouze o 800.000 barelů denně vyšší než letos. Řekl to v Djakartě indonéský ministr důlního průmyslu a energetiky Subroto, podle jehož názoru nedává tato prognóza vyhlídky na zvýšení cen nafty.

***

V Riva del Garda v Itálii se koná 3. evropská ekumenická schůzka za účasti katolických biskupů a 117 představitelů ostatních vyznání; předešlá zasedání byla ve Francii a v Dánsku.

***

Proces proti 53 členům zločineckého klanu "Nova rodina", který je nejnovějším konkurentem nechvalně známé zločinecké organizace Camorra, začal v Neapoli.

***

Reaganova vláda oficiálně informovala Kongres USA o svém úmyslu dodat Izraeli součástky a moderní technologii na výrobu bobardérů Lavi.

***

Spojené státy zamýšlejí vytvořit na Blízkém východě stále úderné seskupení, které by tvořily zatím dvě jordánské brigády. USA pro jordánské vojáky zajistí výcvik a vybaví je moderními zbraněmi.

***

Ze základny Kourou ve Francouzské Guyaně byla vypuštěna západoevropská raketa Ariane-8, která vynesla na oběžnou dráhu kolem Země americkou telekomunikační družici "Intelsat-5 F-7".

***

Americký vojenskoprůmyslový komplex Lockheed nabídl pákistánskému vojenskému režimu Z. Haka letouny Orion, vybavené zařízením pro boj s ponorkami. Jak oznamuje indický tisk, Pákistán projevil o nabídku živý zájem.

Co se všechno může stát ...

Chodec, který našel na jedné pařížské ulici tlustý svazek spisů, asi nevěřil svým očím. Spisy označené "přísně tajné" se totiž týkaly zkoušek francouzské balistické jaderné rakety M 4. Na policejní stanici, kam svůj náález odevzdal, vzbudil nemalý rozruch. Mnohem větší ale zavládl na příslušném oddělení ministerstva obrany, odkud se supertajné spisy o smrtící zbraní, určené pro novou francouzskou jadernou ponorku L'Inflexible, ztratily.

Continue from Page 1

They are warning US!

to that!!! Who smothered the hopes and dreams of the people of Czechoslovakia? (The Soviet Communists) they are blind to that!!! Today, who suppresses and hold captive the people of Poland??? (The Soviet Communists) they are blind to that!!!

Today, who has men, women and even more children fighting for their freedom in the hills of Afghanistan? They are blind to that! These naive, blind do-gooders also can't hear! They are insensitive and deaf to the rattling bones of 30 to 40 million people who were butchered by the Soviet Communists. Mark my words.... in each and every country, there were courtesy negotiations with the Soviet Communists.

Honourable treaties signed...high principled speeches delivered... Friendship toasts given. But, once ready... Once "In-PLACE" the Red Army marched. Defenceless people were subjected to freedom-killing Soviet domination, put into inhumane slave labour camps or completely eliminated, exterminated by the Soviet Communists pigs. The same pigs who, just last month, executed 269 innocent people by shooting down Korean Airline's Flight 007. Today, the people's bones rattle from shallow graves. Why do they rattle? What message to they have for us? Believe it or not, after all of this history... We have not learned the lesson. History is, in fact, repeating itself!!! Today, the free world's "living" people of good intention have been infiltrated through the church, school and media... Being duped, once again, into believing that we can negotiate, that we reason out our differences, that we can have strength through weakness with the Soviet Communists pigs... That if we lay down our arms, we will enter an alice-in-wonderland-world....

To paraphrase Lenin: "Showe the

bayonet in, until you hit stell... Then back-off!!"

That is precisely what our freedom saving N.A.T.O. defence network does! It presents a wall of steel against the Soviet Communists. They are forced, to quote Lenin, forced to pull back. You know, it's funny.... In all of the anti-nuke, communist dupe's literature that I've seen, not once have I read that the soviets should pull their deathly SS-20's out of eastern Europe.... Not once have I read that the Soviet Communists should stop their own cruise missile testing... No! No! The dupes never would to that!

... That if we don't test and deploy our Cruise and Pershing missiles... The world will be one of roses, milk and honey. Well, it'll be roses alright! Roses growing from our own shallow graves. That is what the bones are rattling out for us to hear.

To quote Krushchev "we will bury you!" That Soviet Communists pig was not kidding!

Since his 1950's statement, his on-going, freedom-killing disease of Soviet Communism has swollen to covet and control additional millions upon millions of human souls. But these take-overs have not been through democratic elections. No! No! They've been accomplished through the tyrannical force of the pigs'marching Red Army on defenseless people, defenceless people.

Not once have I seen the effigys of the murderous Brezhnev or former KGB headman Andropov burnt in their demonstrations. Watch them Today.... They won't.... That's 'sacred ground', 'off-limits' to the naive dupes. Their directors wouldn't allow it. That's knocking Soviet Communist "Mother" Russia, and they wouldn't want

to do that, would they?

Let's face facts! 30-40 million people have already died at the hands of Soviet Communistic imperialism. Andropov's former organization, the KGB, has accomplished a mass-infiltration of the free-thinking minds of some of the world's free people. Not all, thank God... Just some!

Andropov has convinced these poor, misguided souls to stop testing and deployment of the next generation of nuclear missiles. While he test and deploys his, of course. World-wide, millions of dollars have been spent on Today, Andropov's 'Big Day'.... The da he hopes to disarm the Western Free World. Forget where the money came from to pay for this!

Forget the barrage of Anti-American slogans and demonstrations. Forget the left-lib media reports that you will hear and read. Forget the scare threat of an imminent nuclear war. Hell, we've lived under that threat since 1945's Hiroshima. Forget all of this high-financed, high media event. Remember six things:

One: The ruthless Soviet Communists

Demonstrace před americkým konsulátem v Torontě na podporu USA.

Luděk Janský:

Jak ten čas utíká

Dnes se píše rok 1973 a já si opět podávám ruku s Pepou Malečkem na X. Sjezdu Svazu svobodných československých sportovců v Belcampu, státě Maryland, v USA.

Ani tomu snad člověk nechce věřit, jak ten čas utekl. Psal se rok 1933, kdy v Praze na Štvanici jsem mu poprvé potřásl rukou, při příležitosti Mistrovství světa v hokeji.

Pamatuji se na tento okamžik jako by to bylo včera. Můj otec mluvil s Dr. Rezáčem (známý tehdejší mezinárodní hokejový rozhodčí) a otcem Pepy Malečka, když Pepa před zápasem s Německem pozdravil tuto skupinu. V tomto zápase porazilo mužstvo ČSR-Německo 3:0!

Druhý den jsem se ve třídě klukům chlubil, že jsem mluvil s Malečkem a on že jim dal dva góly. Ten třetí dal Olda Kučera, který zemřel v exilu v Austrálii. Ano, to bylo moje první setkání s Malečkem. Snad celý týden na to jsem si nemyl ruku, neboť jsem ji podal nejslavnějšímu našemu sportovci, sportovnímu učiteli, gentlemanovi a hlavně ideálu všech kluků v celé republice. Tenkrát jsem si neuvědomil, že jednou tento vzácný člověk stane se mým, osobním přítelem. Uplynul nějaký ten čas a opět podávám ruku Pepovi, po příjezdu našich reprezentantů v roce 1938 na Wilsonově nádraží v Praze, to už tenkrát jako jeden z hokejových "dorostenčků", reprezentantů. Prošli kolem nás, vedení Malečkem, Trojákem, Císařem, Pekou Modrým a dalšími. Jelikož Boža Modrý byl brankářem a já chytal za dorostenecké mužstvo S.K. Smíchova, přejel mě po zádech mráz. Moje oči se rozjiskřily a ve mě vzrostla naděje, že snad i já jednou stanu se reprezentantem své vlasti.

Pak přišla válka a o Pepovi Malečkovi se neslyšelo a jen občas se slyšelo v šatnách u Orlota na "Zimáku", že Pepa hraje za Bratislavu. Jenom firma Hecht-Maleček-Vodička na Jungmanově náměstí, a nápis této, říkal něco o existenci Pepy. V ten čas já i nadále pilně trénoval a pral se s kluky o dres číslo "7". To bylo číslo Pepy Malečka. Bylo po válce, Pepa opět v Praze otevřel nový obchod v Jungmanově ulici a já si tam chodil kupovat brankářské hokejky CCM. On měl první kanadský import hokejových rekvisit. Tenkrát jeho obchodvedoucí, Franta Kysela mě opět představil Pepu a tento netušil, že vlastně to byl Pepa, který v roce 1933 ve mně probudil nadšení pro hokejový sport .... Až do roku 1948 jsme se viděli na "Zimáku" několikrát, když Pepa přihlížel zápasům reprezentantů Prahy proti Brnu, nebo zápasům "Lvířat". Doláhl jsem to tam, o čem jsem snil tenkrát na Wilsonově nádraží, v roce 1938.

V roce 1948 se šušovalo, že Maleček odejel z ČSR na pas za hranice. (Později jsem se dozvěděl, že to byl pas peruánský). Stejně i já jsem opustil vlast a prostřednictvím Milý Svobody, který tenkrát žil ve Švýcarsku, jsem se dozvěděl, že Pepa je v Londýně. V roce 1949 jsme se opět sešli jako hokejová rodina v

Neuchatel ve Švýcarsku, kde tenkrát už žili hráči bývalých česl. klubů - jako Suchopárek, Fajgl, Olda Kučera, V. Roubík a mnoho dalších. Později se k nám přidali Olda Záborský, Dr. Sláma, Marek a opět další. Bylo nás tolik, (že jsme dali dohromady hokejové mužstvo exilu, které se hrálo několik utkání se švýcarskými kluby a všechny zápasy jsme vyhráli. Já v ten čas chytal v brance německého mistra E.V. Fussen, a ostatní reprezentovali evropské kluby od Itálie, Francie, Švýcarsko, Německo, přes Holandsko až do Švédska.

Na sezónu 1950-51 Pepa podepsal smlouvu do E.V. Krefeld a já do DEG Dusseldorf. Tenkrát jsme se vidávali častěji s Pepou. Vždyť jsme od sebe bydleli pouze 15 minut vozem. Pepa byl trenérem mladého mužstva, které vyhrálo mistrovství Německa jako dorostenci, a chtěli se dostat do II. Ligy do Oberligy, ano byli jsme na ledové ploše přímo rivalové. Ale na štěstí dva postupovali a tak vše pro nás oba dobře dopadlo. Po tomto našem úspěšném zakončení sezóny 1950-51, byl Pepa Maleček vybrán jako trenér a "couch" pro mužstvo složené z mužstva DEG Dusseldorf a Krefeld. Měl úkol velmi těžký, neboť ze třiceti hráčů musel vybrat mužstvo, které nastoupí proti švédskému mužstvu Gota Stockholm a IAK Stockholm. Vybral 14 hráčů a dva brankáře, jedním z brankářů jsem byl já, a druhým Wackery, z EV Krefeld. Z DEG Dusseldorf jsme byli jenom čtyři, včetně Fritze Waltra, který byl také reprezentantem národního mužstva Rakouska. Po zápase, který jsme nad Gotou vyhráli 5:3, jsem se zeptal Pepy, proč mě to nechal odchytat? Pepa se skromností odpověděl: "Věděl jsem, že mě neschodíš a s nervy vydržíš! ..." a nespěl se. Tentokrát jsem mu podal pravici a v duchu poděkoval za to, že to byl on, který byl mým sportovním učitelem, a z něho jsem si bral příklad. V druhém zápase proti IAK Stockholm mě Pepa opět postavil a nechal Weckerse, který byl později brankářem národního mužstva Německa, sedět na střídačce. To mě dodalo sebevědomí a vybrané mužstvo Porýní porazilo Švédy 6:3!

Bylo po sezóně a já vyemigroval do USA a Pepa odjel do Mnichova pracovat pro Radio Free Europe.

Netrvalo dlouho a Pepa Schejbal přinesl zprávu, že Pepa Maleček přijel do New Yorku a na jeho přivítání Miloš Vobořil v Glen Cove pořádá večírek ve svém domě. Psal se rok 1957. Slíbil jsem, že určitě přijedu. Když jsem přišel k Vobořilům, Pepa Maleček už seděl uprostřed asi dvaceti čl. sportovců žijících v USA. Podíval jsem se na něj a hlavou mě prošla všechna ta setkání z minulosti - 1933, 1938, po válce, v Německu a nyní ve svobodné Americe. Roky přibýly, skráně šedivě, ale ideál, který jsem viděl v Pepovi v roce 1933 - ideál sportovce, člověka a Čechoslováka zůstal nezměněn.

Sportovci, kteří jsou združení v našem Svazu svobodných čl. sportovců jsou šťastní, že mohou mít ve svých řadách Pepíka Malečka jako čestného předsedu!

(Úryvek z knihy: "Jak ten čas utíká".

Libuše Obrusníková:

Svejkové v emigraci

Klasikové většinou tvořili literaturu za psacím stolem, v přemýšlení okusovali brka či držátka a z viděných lidí a lidiček kombinovali typické charaktery, které překonaly staletí.

Dnešní spisovatel tvoří poněkud jinak. Tak trochu na kolene, v rychlém či v letadle. Spíše život kopíruje než vytváří. Fotografuje. Kniha se stává pomalu ale jistě artiklem, který se přečte a vyhodí. Svět je zamořen psaným slovem. Kniha se dnes většinou nepíše, ale - dělá. Zvláště v angličtině je tento termín hodně používán. A není výjimkou, že kniha je zpíchnuta několika autory na základě dělby práce. Jde hlavně o t.zv. non-fiction t.j. literaturu reportážní, biografickou, cestopisnou, politickou, historickou. Beletrie se stává Popelkou. Zeptejte se kohokoliv, co naposledy četl z beletrie. Dá mu to určitě chvíli přemýšlení, i když je to třeba náruživý čtenář.

K těmto úvahám mne přivedla četba knihy Jiřího Peterky "Svejkové v emigraci." Nechci aplikovat tuto knihu na výše uvedené úvahy. Chci jen říci, že jde o knihu - udělanou. Autor vzal dvě na pohled nesoudržná témata a pěkně je zamíchal. Podle receptu: vezměte dvě vejce, lžici cukru, dvě lžice mouky, šálek mléka a dobře promíchejte. Výsledek ať si posoudí čtenář sám. Každý máme jiné chutě. Já osobně si myslím, že by kniha získala na zajímavosti, kdyby obě témata zůstala oddělená.

V zimě 1979-80 podnikl autor leteckou cestu kolem světa. Navštívil 21 zemí na čtyřech kontinentech a popis této cesty vmanévroval do jednotlivých kapitol. Zřejmě chtěl děj tímto způsobem nějak spojit. Myslí však, že dosáhl pravého opaku. Cestopisné vsuvky jsou více méně popisné a trochu konkurují letovému řádu. Pro lidi v nich mnoho místa nezbylo a ostatní odpovídá heslu "Letem - světem". Ovšem, po Ulčovi a Jiřím Svobodovi bylo těžké psát cestu tak, aby se člověk neopákoval a nenapodoboval oba české exilové světoběžníky. To se Jiřímu Peterkovi povedlo. Nenupodobuje.

Druhá osnova knihy, která jí vlastně dala jméno, je zcela v Peterkově duchu, jak jej známe z předcházející knihy. Tentokrát se však obouvá do svých spoluemigrantů, a to mu jistě vynese řadu osobních nepřátel. Soustředí se hlavně na upravené, na lidi, kteří podporují (snad nevědomky či z naivity) československý režim tím, že posílají dolary příbuzným v Československu nebo tam jezdí na návštěvy a nechávají ze sebe ždímat dolary cestou různých vizových a jiných poplatků, povinné denní výměny peněz a zlodějského výměnného kursu. Z pochopitelných důvodů se autor snaží zakamuflávat osoby, o nichž píše, a zřejmě tím oslabuje děj i charakteristiky postav. Autorův sarkasmus se vyvíjí nejen na českých a slovenských emigrantech, ale přikládá i polínko na hranici kanadských liberálů a lžích švejkovství v životě Západu: absurditu soudního systému, stávky policajtů, stávku sběračů tenisových míčků a jejich Unionů, vymáhajících zvýšení mezd za tak vysoce "odbornou" práci.

Autorovy dialogy jsou velmi svižné, řeč srší vtipem a sarkasmem.

Jednu věc bych mu však vytkla: jelikož se soustředil na negativní typy v českém exilu, vypadá to, jako by šmahem strčil všechny do jednoho pytle. Jako by v emigraci byli sami Svejkové. Jenom Svejkové. A to není pravda. Mnozí mohou (zcela právem) autorovi vytknout, že hraje na ruku československému režimu. Budou poukazovat: vidíte co to je za sebranku! Tady autor zapomněl vytvořit nějakou rovnováhu. Balanc. Je tu příliš mnoho negace. A žádné východisko.

"Tato kniha je rukavičková hrozenou do potměšilé tváře značné části československé emigrace hlavně v Kanadě, ale pokud jsem usoudil za svých delších studií pobytů v jiných částech světa, tak Čechoslováci v Kanadě se celkem ničím neliší od Cizáků na

Kuriozity

Dva milióny Francouzů nemají číst, psát ani počítat. Oznámil to v pátek francouzský list Libération s odvoláním na údaje Národního ústavu pro pedagogický výzkum (NRP).

***

Dvaapůlletý Dušan Valentinovič, jemuž v červenci letošního roku usekla sekačka obě nohy asi pět centimetrů nad kotníky, začal v pátek chodit. Svě první kroky udělal na lublaňské klinice v Jugoslávii, kde mu chirurgové bezprostředně po úrazu obě nohy znovu přišili.

***

V norské provincii Finmark bylo nedávno nalezeno šest kazet se zlatými pruty a čtyři kazety s pruty ze stříbra v ceně 70 miliónů norských korun. Oznámil to list Finmarken vycházející ve městě Vadsou s tím, že kazety s drahými kovy, jež byly nalezeny v jedné z jeskyň, tam ukryli prchající hitlerovští nacisté.

***

Do Moskvy přiletěla delegace francouzských obchodních kruhů, vedena generálním tajemníkem francouzsko-sovětské obchodní komory J. F. Févrierem.

Novém Zélandě nebo kdekoli jinde. "Říká autor v úvodu. Tak jako v první knize (Svejkové na cestách), ani teď se autor nebál píchnout do vosího hnízda. Všechna čest. A jestli ho postíženi ještě neupíchnali, tak se asi

dočkáme další Švejkůdky.

(Knihu vydalo nakladatelství "Moravia Press Ltd." 2098 Dundas St. West, Toronto, Ont., Canada M6R 1W9 a stojí \$9.95 plus poštovné a manipulace.)

Z prava: Ing. Zdeněk Jírotka, Josef Maleček a Olda nejedlý.

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ

VÁS ZVE NA PŘEDSTAVENÍ

NÁVŠTĚVA

Komedie Friedricha Dürrenmatta
v úpravě a režii Vladimíra Kulhavého.

NEDĚLE 30. října 1983 v 8:00 hod. večer

NEDĚLE 6. listopadu 1983 ve 3:30 odp. a v 8:00 večer
soutěžní představení v rámci multikulturálního festivalu.

LIMELIGHT DINNER THEATRE

2026 Yonge Street, Toronto.

(mezi Davisville a Eglinton na západní straně Yongu.)

Rezervace vstupenek na čísle 368-0420.

PROCLAMATION

On September 16, 1983, the International Civil Aviation Organization, a United Nations agency, meeting in Montreal, passed, a resolution deploring the shooting down of the unarmed Korean Air Lines plane KAL 007 and calling for an independent inquiry into the disaster. This is a very moderate demand, the least that can be expected from an organization, set up to protect the safety of civilian air passengers, considering the fact that 269 innocent people, including 10 Canadians, were killed by the Soviet attack.

The Soviet and Czechoslovak delegations, however, rejected the resolution and showed thus a complete disregard of their governments, but certainly not of the enslaved peoples, for international cooperation as well as for common human decency. The Czechoslovak government, an obedient executor of Soviet will, identifies thus fully with the Soviet view of sovereignty (as expressed recently e.g. by the Soviet Foreign Minister Andrei Gromyko) as an unalienable national right to indiscriminate killing of passengers on civilian aircraft entering its national airspace without official authorization, irrespective of whether this is the result of human error, equipment malfunctioning or weather conditions. Under these circumstances international obligations of such government concerning aviation safety lose on credibility.

In view of this fact, the Czechoslovak National Association of Canada asks the Canadian government to reconsider its attitude to the Canadian - Czechoslovak agreement on civil aviation and to cancel all overflight and landing permits over and on its territory for Czechoslovak aircraft. This would drive home to the Czechoslovak government, and other governments as well, the seriousness and sincerity of the Canadian government with which it regards international obligations dealing with the safety of air traffic.

This act would, by no means, cause any hardship to the Czechoslovak people. On the contrary. More respect of their government for international obligations would make their life very much easier.

J. George Corn, C.A.
President

J. Alex Boucek, Ph. D.
Secretary General

Cím je Dvacátý osmý Říjen v roce 1983?

Symbolem - slavné minulosti

SVĚDECTVÍM - výsledků práce bojů a obětí generací v zápasech o život ve svobodě osobní - národní a státní -

VÝZVOU - k boji s dnešním zlem držícím ČECHY a SLOVÁKY v područí v jejich vlastní zemi

ZDROJEM VÍRY - ve vítězství civilisace v níž stát slouží člověku

PŘÍKLADEM SÍLY - myslí a srdcí miliónů lidí, kteří se nikdy nesmířili s přechodnou tyraní.

HVĚZDOU NADĚJE - v rostoucí sílu svobody lidu dnešní a příštích generací

Bata

Bata Footwear
Division of Bata Industries Limited
Batawa, Ontario K0K 1E0

Eugen Hoffmann:

Vigilia Praetium Libertatis Bděllost je cena svobody

Pokračování z minulého čísla

Nám Čechům a Slovákům se jedná o to, abychom z tohoto bezútěšného stavu konečně nějakým způsobem našli únik. Západní veřejnosti jde naproti tomu o to, aby pro sebe tomuto bezútěšnému stavu zabránila.

V této souvislosti je nutno se tázat:

Jak je možné, že v západních hromadných sdělovacích prostředcích a v tisku je dáována přednost výpovědi bývalých exponentů komunistického režimu a jejich kolaborantů před výpovědí od samého začátku pronásledované demokratické opozice?

Proč nalézá marxismus na Západě po tolika jím inspirovaných tragických událostech na celém světě takovou velikou odezvu zvláště u vysokoškolských studentů - nikoli dělníků - když je všeobecně známo, že marxismus aplikovaný v praxi je jakékoli reformy neschopný?

Proč je na západních universitách trpěno takové množství marxisticky orientovaných profesorů sociologie, kteří vychovávají mládež k anarchii a k násilí vůči demokratickému státu.

Je možné výchovu k lojalitě vůči takovému státu se svobodně zvolenou vládou označit za indoktrinaci (jak to učinila západoněmecká SPD, když šlo o zavedení občanské výchovy na školách)?

Je možné kladný vztah k vlastnímu národu odbýt slovy "maloměstský patriotismus" nebo "extremně pravicový šovinismus", jak to činí komunističtí intelektuálové?

Co je platná Západu nejmodernější vojenská výzbroj a technická vyspělost, když průzkum kulturně-politických znalostí rekrutů rok co rok končí katastrofálním výsledkem?

Je ochota přinášet oběti, je odvaha a statečnost za účelem obrany svobody vlastní země známkou bezcharakternosti člověka?

Prospívá všeobecný mravní úpadek demokracii, která je právě na mravní integritě každého jednotlivého občana závislá?

Proč je výpověď o politických otázkách věhlasných spisovatelů, básníků, výtvarných umělců, herců, vědců, sportovců a t.zv. "hvězd" všeho druhu, kteří s oblastí společenských věd a politické praxe nemají politiků nebo politiky nadaných prostých občanů?

Po roce 1917 přišlo do Československa mnoho ruských emigrantů. Tenkrát se naše republika rázem stala útočištěm

lidí, kteří nám na základě svých zkušeností ve svých spisech věrně líčili hrůzy tehdejšího komunistického režimu v Rusku. Domníváte se, milí přátelé, že někdo tehdy tyto knihy četl, že jim někdo věřil, že je někdo bral vážně? - A proč vlastně ta tehdejší emigrantská ruská literatura zůstala bohužel nepovšimnuta? - Navzdory pravdivému obsahu, forma nebyla dostatečně umělecká, neodpovídala tehdejší módě, takže intelektuální snobská avantgarda dávala přednost Aragonovi, Gideovi, Srtrovi, Simon de Beauvoir, Majakovskému, Gorkému, Ehrenburgovi a našim vlastním salón-komunistickým autorům. Byli si tito kulturní "velikáni" vědomi své společenské zodpovědnosti? - Kdo též nese zodpovědnost za utrpení na příklad vietnamského národa, když milióny Vietnamců po odchodu Američanů za nepředstavitelně těžkých podmínek opouštěli svou vlast a ti, kteří zůstali, byli surově zotročeni? - Není intelektuální západní Evropa se svým chronickým antiamerikanismem spoluvinná? - Vzpomeňme si na hysterický povyk tehdejšího západoevropského "Olympu" ve prospěch úděsného Vietcongu, na antiamerické kravály, vyprovokované nikoli dělníky, ale vysokoškolskými studenty a jejich profesory.

Proč nejsme schopni rozlišit uměleckého genia od politické omezenosti?

Pro staršího politického uprchlíka je velice deprimující, jestliže se v současné době s odstupem přinejmenším 45 let po tolikaleté životní zkušenosti znovu setkává přesně s tímtež nebezpečným "intelektuálním" klimatem jen o pár kilometrů západněji. - S tímtež výsledkem? - Doufejme, že nikoli. Navzdory německým svazům spisovatelů, německých středisek PEN-klubu, navzdory G. Grassovi, H. Bollvi, R. Hochhutovi, navzdory mírové hysterii v sousedním Německu, navzdory profesorovi Zieglerovi a ostatním marxistickým sociologům, anarchistům a kleromarxistům máme stále ještě možnost zabránit nejhoršímu.

Anebo jsme si už zvykli na zvrácenost ke konci spějícího XX. století?

Jsmo ochotni zaměnit lásku a toleranci za třídní nenávisť? Vzájemnou úctu, solidaritu a spolupráci za třídní boj a světovou revoluci?

Lidská práva a demokracii za diktaturu "proletariátu", Jehož avantgardou je komunistická strana?

Svobodnou výchovu každého jednotlivce k integrální osobnosti za všeobecnou nvlivlaci a duchovní zotročení ve jménu t.zv. "vědeckého athelsmu"?

Svobodnou hospodářskou soutěž za těžkopádné státní plánované hospodářství, které sterilizuje individuální schopnosti člověka?

A ethika? - Pro komunistické hnutí je mravné to, co

prospívá straně. V takové jednoduchosti tkví "dokonalost" komunistické myšlenky. Proto nás přepadli v noci - jako zloději - jako zločinci, bez vyhlášení války, beze slova. Smlouva, čestné slovo, mají platnost jen do té doby, dokud jsou užitečné pro komunistickou expanzi. Za těchto okolností není možno kontrole se vymykající sliby brát vážně a s komunistickými státy uzavřené smlouvy je nutno posuzovat s nedůvěrou a s nejvyšší mírou obezřetnosti. Z toho důvodu vysoce oceňujeme švýcarské zbrojní úsilí, protože "velký bratr" útočí vždy tam, kde předpokládá slabost.

Závěrem vyvstává otázka, jakým způsobem může Západ národům za železnou oponou pomoci. Stačí bděllost a vytrvalost v přesvědčení, že jen mír ve svobodě je života hoden. - A co my máme činit, my v exilu a naše národy za železnou oponou? - Stačí bděllost a vytrvalost, vytrvalost v přesvědčení o důstojnosti lidského individua se svobodnou vůlí v zorném úhlu věčnosti.

E. Hoffmann
Švýcarsko

ČSNS ODBOČKA TORONTO

vás zve

na barevný film

v české verzi s anglickými titulky

DOBŘÝ VOJÁK ŠVEIK

OBSAZENÍ:

RUDOLF HRUŠINSKÝ,
MILOŠ KOPECKÝ,
JAROSLAV MARVAN,
SVATOPLUK BENEŠ,
FANDA MRÁZEK a další.

***

V HALE SV. VÁCLAVA
VE STŘEDU 9. LISTOPADU 1983
V 19:30 HOD.

Vstupné: dospělí 4.00 \$, studenti a děti 2.00 \$,
496 GLADSTONE AVE. TORONTO.
(Stanice podzemní dráhy Bloor/Dufferin.)

Motto: To Educate And in Still Confidence Technické Symposium EAAC 1983, Oshawa

Ve dnech 14. 15. a 16. října proběhlo v Oshawě technické symposium EAAS (Experimental Aircraft Association of Canada) - Letecké společnosti pro stavbu pokusných amatérských letadel, kterou pořádá Letecký klub č. 364 v Oshawě.

Protože redakce Našich Hlasů ví, že se v torontském denním tisku tato zpráva spíše neobjeví - výjma vysoce specializovaných tiskovin, normálnímu čtenáři nepřístupných a protože také víme, že mezi Čechoslováky je o letectví zájem mimořádně veliký, který pramení z bohaté historie zemičky, která by se vlezla pohodlně do Hudsonova zálivu ale jejíž letectví si dobylo světové pověsti, považujeme za naši povinnost vás seznámit blíže o této závažné události. Především ale co je to vlastně ta letecká společnost eaac? Jak je její historie a čím se zabývají její členové a v jejichž řadách pracuje nejeden Čechoslovák? Snad nejlépe to vyjadřuje zahajovací řeč pana Dave Drain, který symposiu předsedal:

Již od doby bratrů Wright byli lidé, kteří se zabývali konstrukcí letadel a lidé, kteří je létali. Čím více se konstrukce letadel zdokonalovala, tím více se tyto dvě disciplíny od sebe odtrhávaly. Konstrukteři a piloti. Pak přišla velká deprese. Ani ta nedovedla zabubit lásku k létání ale přinutila mnoho nadšenců k filosofii - když si letadlo nemohou koupit, tak si ho udělám sám. A z této filosofie se zrodilo hnutí nadšenců, kteří stavěli v garážích, létali a padali na polích za nimi a rozšiřovali vědomosti aerodynamiky a konstrukce letadel. Nadělalo se samozřejmě mnoho chyb, znalosti byly nedostatečné a mnoho nadšenců se muselo přesvědčit na vlastní kůži, že postavit letadlo není jen udělat trup, kormidlo a křídla, ke kterým se přidá motor s vrtulí. Deprese přešla a roku 1983 letecké továrny začaly vyrábět levná letadla, opět široké veřejnosti dostupná. Jistě si všichni pamatujeme

na jedno z nich - pověstný Piper-Cub. A tak vlastně myšlenka domácího postaveného letadla zanikla - až samozřejmě na pár skalních nadšenců, které útrapy nedovedly odradit.

Znovuzrození zájmu o vlastní stavbu začlo opět rokem 1953, kde pan Pavel Poberezný s několika přáteli založili v Osgosh (USA) EAA. Společnost pro experimentální stavbu letadel. Bylo to z touhy létat něco, co nebylo běžně dostupné. A tak se do organizace zapojilo mnoho nadšen-

aby to ale také létalo a létalo bezpečně! A tento vývoj můžeme vidět v novém museu EAA v Osgosh-Wisconsin a jeho návštěva je skutečně zážitkem pro každého. (Příště až tam pojedete nakoupit světznámé džinsy tak nezapomeňte na toto museum).

S roky zájem o domácí stavbu neupadal, spíše naopak a členství se rozrostlo do 51 zemí celého světa. A jednou z nich je samozřejmě také Kanada. Kanadská organizace samozřejmě spolupracuje s EAA v USA na poli

Jarda Mílek nastupuje do stíhačky Mig-15

ců a mezi nimi mnoho skutečných profesionálů, zkušených letců, kteří chtěli létat něco jiného než létali, kteří chtěli zdokonalit stroje stavěné tovaryšně pro svoji potřebu, konstrukterů, kteří chtěli zkusit nové myšlenky, ale které v továrně z různých důvodů vyzkoušet nemohly, zrodila se nostalgie postavit a létat historická letadla.

EAA začala zájemce organizovat do geografických klubů (Chapters) a to bez ohledu na státní hranice a začala je vzdělávat jak na to. Aerodynamiku, konstrukce, materiály, motory, prostě vše, co musí člověk znát aby mohl ty křídla, trup, kormidlo a motor s vrtulí dohromady dát.

ale má také mnoho specifických úkolů. Mezi ně patří vzdělávací semináře, tisknutí publikací, vyhledávání materiálů pro stavbu, rady, bezpečnost a v neposlední řadě úzká spolupráce s ministerstvem letectví na vypracování kritérií, bezpečnostních parametrů a regulace stavby a technických prohlídek těchto letadel, tak aby tato činnost byla možná pro každého nadšence. Obrovský význam organizace EAA spočívá v množství nových vynálezů, používání nových materiálů a nových typů konstrukcí, které mnohem později naleznou cestu do průmyslu. A tak mnohé a moderní - v poslední době například použití grafitových kompozitních materiálů

Stíhačka Spitfire.

Našeho redaktora Jardu Milka si mnohý z Vás pamatuje z dřívějších článků. Narodil se r. 1939 v Prostějově, absolvoval měšťanku v Ostravě a ještě než mu bylo patnáct let tak odešel na vojnu. V r. 1957 zakončil úspěšně maturitou Školu důstojnického dorostu letectva v Kremnici a byl zařazen do leteckého učiliště v Prostějově a Prešově. V Košicích na Letecké akademii byl vyřazen jako poručík letectva. Nejprve létal u bojového útvaru jako stíhací pilot na tryskových letadlech Mig, později byl po reorganizaci letectva přeškolen na pilota dopravních vrtulníků. Tak jej také jako kapitána letectva zastihla okupace Československa Sovětskými vojsky r. 1968. V r. 1969 odešel ilegálně z Československa a usadil se v Mississauga.

Dnes pracuje pro Air Canada.

Jarda bude pravidelně naše čtenáře seznamovat se současným i minulým děním v letectví, létání a vše co je s tím spojeno. A za naší redakci Vám prozrazujeme, že stavi repliku (80 procentní velikost) pověstné stíhačky II. světové války Spitfire, jež bude také i létat. Bude pomalována na památku našich padlých letců v bitvě o Anglii tak, jak na ní naši letci létali. Redakce Našich Hlasů je hrdá, že se této stavbě v mezích své možnosti může zúčastnit a jistě vítáme všechny zájemce, kteří chtějí jakkoliv, byť i jenom finančně nějak pomoci.

lů co vidíme na moderních velkoletadlech, bylo právě odzkoušeno někde v garáži a na poli nějakého nadšence.

EAA v Kanadě združuje 45 klubů. 21 jich máme zde v Ontariu, 11 v Britské Columbií, 5 v Quebecu, 2 Saskatchewanu a Albertě a po jednom klubu má Prince Edward Island, Nový Brunswick, Nova Scotia a Manitoba. Nejstarším klubem je Klub č. 30 v Edmontonu a Klub č. 41 v našem Bramptonu. A právě v posledních letech se stáváme svědky nebývalého růstu zájmu o stavbu vlastních letadel, protože i dnes (díky panu Trudeau a jeho liberální vládě) byla ekonomicky Kanada zdeci-

mována natolik, že letecký sport se opět stává luxusem těch bohatých.

Není divu, že letecké technické symposium se v první řadě zabývalo použitím automobilového - samozřejmě mnohem levnějšího benzínu v letadlech.

V nebývalém množství také vzrostl typ ultralehkých letadel. Kluzáčky s pomocnými motorky, které vidíme za krásného počasí poletovat nízko na zemi a postavených s pár trubek potažených plátnem. Těmito letadly patřil v Oshawě také program symposia. A letošní symposium OSHAWA 83 se dále zabývalo technologií amatérských letadel, kompozitními kons-

trukcemi z umělých hmot, restaurací historických letadel, technologií výroby amatérských helikoptér a konstrukce kabin lehkých letadel z hlediska pohodlnosti a bezpečnosti.

Ještě na závěr bych chtěl zdůraznit pro všechny, kteří chtějí stavět. EAA je vysoce profesionální organizací v jejíž čtenství máte skutečnou záruku toho, že letadlo, které stavíte v garáži bude také létat. Ostatně jen hlupák by mohl odřeknout vysokou pomoc, kterou organizace poskytuje a její spolupráci s leteckým průmyslem NASA a mnohými výzkumnými ústa-

Jerry Mílek

Šedesáté páté výročí založení Československé Republiky

Letošního roku uplynulo 65 let od založení Československé Republiky. Vzpomínáme s úctou obdivuhodného rozvoje dosaženého v prvních dvaceti letech takzvané Masarykovy republiky. Rozvoje, který byl násilně zastaven nejdříve Hitlerem a později Stalinem.

Bude-li se v dnešním Československu oficiálně vzpomínat tohoto významného výročí, o jménech skutečných tvůrců Československé Republiky - T.G. Masaryka, E. Beneše a R. Štefánika sotva bude zmínka. A jistě se pomlčí o rozhodující úloze, kterou hrály při založení Československé Republiky Spojené státy americké a jejich prezident Woodrow Wilson.

Nebude na škodu, jestliže my zde v Kanadě si připomeneme, že první vyhlášení nezávislého Československa učinil T.G. Masaryk již 18. října 1918 ve Washingtonu, D.C. deset dní před skutečným převzetím rakouské vládní moci českým obyvatelstvem doma. Dva dny po tomto slavném 28. říjnu v Praze, připojil se Slovenský národní výbor v Turčianském Sv. Martinu k prohlášení nezávislé Československé Republiky.

Připojení se Slovenska k novému státu a vyhlášení jednotného československého národa mělo demonstrovat před překvapeným světem, že v novém státě početně převládá čs. národnost nad ostatními menšinami. Masaryk tehdy doufal, že česká a slovenská národnost časem splyne v jeden československý národ. K této integraci, jak je známo z historie První republiky, nikdy nedošlo. V říjnu 1938 obdrželo Slovensko v pomnichovské republice politickou autonomii a 14. března 1939 bylo Hitlerem přinuceno prohlásit svoji nezávislost.

Po skončení války se Slovensko opět stalo součástí jednotné Československé republiky, avšak s určitou mírou autonomie. Později, slovenské požadavky o rovnoprávnost s českými zeměmi byly definitivně formulovány za Duhčokova jara. Realizovány byly však až po sovětské invazi federací dvou socialistických republik - české a slovenské

Bez ohledu na existenci této federace, Československé národní sdružení přijímá v rámci své krajské organizace koncept národů českého a slovenského a odhlasovalo na posledním kongresu patřičnou změnu naší spolkové charty. Chceme zapomenouti dnes již překonaných národnostních sporů mezi Čechy a Slováky a slibujeme, že budeme svorně pracovat na lepším zítřku našich utlačených národů doma. Uvědomujeme si též, že naše vlastní utrpká zkušenost se sovětským imperialismem a mezinárodním komunismem nás zavazuje varovat sobodný svět před tímto nebezpečím. Svoboda světa je nedělitelnou. Tragický osud Masarykovy republiky je nejlepší výstrahou.

My, Kanad'ané českého a slovenského původu jsme hrdí na to, že První Československá republika byla vystavena na západních demokratických tradicích. Jedním z našich hlavních cílů zůstává úsilí o obnovení politické svobody a humanitních hodnot v dnešním ujařmeném Československu.

Československé Národní Sdružení v Kanadě

J.G. Corn, C.A.
Předseda

Dr. Jaroslav Bouček
Generální tajemník

Angličtina - jazyk to zákeřný

Začneme skříňkou, tedy box, s plurálem boxex, však běda, plurál od ox měl by být oxen, nikdy ne axes.

Další chyták je goose, je-li jich více, jsou již geese, a přece plurál od mouse nebo celá hejna mice, ale plurál od house je houses, nikoli však hiee.

Když plurál od man byl, je a hude men, proč by plurál od pan nemohl být pen?

Plurál od cow může být cows nebo kine, i tak je plurál od vov vons, nikdy ne vine.

Mluvíme-li o noze (foot), ozve se nám plurál feet, a teď pozor - I give a boot, řekli byste páru beet?

Je-li jeden zub a tooth, a celá sada sluje teeth, proč by, probůh, plurál od booth neměl být beeth?

Je-li singulárem this a plurálem these, proč by, prosím, plurál od kiss neměl znít kesse?

Další úskok: onen je that, oni, ony, ona those, a přece plurál od hat nemůže být hose.

Bratři: jeden z nich je brother, několik jich brethern, ale zato mother v množném čísle nikdy není methren.

Nebo tuhle: třetí osoba maskulina je he, his and him, však představte si femínium she, shis and shim!

A tak angličtina, jak vidíte, je samý trik, s čímž jistě souhlasíte.

Manifestace

na podporu politiky prezidenta USA
Ronaldy Reaganu a jeho vlády.

SOBOTA 26. listopadu 1983 ve 13:00 Hod.
před budovou amerického Gen. Konzulátu v Torontu.
Jediné v silném Západu je záruka nuru!!!

VÍTE ŽE ...

Velká Británie a Egypt zahájily 28. října západně od Alexandrie společné manévry pozemních a námořních sil. Oznámilo to britské ministerstvo obrany.

***

Ministři financí, zemědělství a zahraničních věcí deseti zemí EHS zahájili v Aténách třídenní rozhovory o nezbytné finanční reformě a zlepšení spolupráce členských zemí EHS v zemědělské politice.

***

Jednou z příčin nedostatečné zdravotní péče o černošské obyvatele USA je podle autoritativního lékařského časopisu New England Journal of Medicine kritický nedostatek černošských lékařů.

***

Ztráta místa hrozí nejméně čtyřem ze šesti tisíc zaměstnanců filiálky britské gumárenské firmy DUNLOP ve Francii. Společnost Dunlop-France zastavila ve čtvrtek platby a ohlásila soudnímu tribunálu v Nanterre u Paříže bankrot.

***

Dr. Josef Kalvoda:

Zápas o duchovní orientaci národa

Boj o duši českého národa je tak starý, jako je národ sám. Na počátku našich dějin zápolilo mezi sebou dobro a zlo, právě tak, jak je tomu i dnes. Historicky lze zápas o duchovní orientaci národa sledovat už od příchodu našich věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje na Moravu. Postupně sice příslušníci našeho národa byli pokřtěni, ale ne všichni byli pokřesťanštěni. Hned v počátcích našich křesťanských dějin je bratrovražda. Je manifestací boje o moc, boje mezi dobrem a zlem, pravdou a násilím. Bohužel byli a jsou lidé, kteří neváhají použít prostředků násilných - zlých, jen aby dosáhli svého cíle - moci.

Máme-li tedy analyzovat příčiny k rozdělení v českém národě, nemůžeme opomenout, ale musíme zdůraznit, tuto mravní a také i temnější stránku české historie a české povahy. Jsou mezi námi lidé dobří i zlí, čecháčkové i Češi. Někteří se snaží sloužit Pravdě Boží, jiní slouží metafyzickému zlu - ďáblu. Životním úkolem služebníků Božích je uskutečňovat Myšlenku království Božího, zatímco zlověstní Mefistové a jejich pomahači jsou posedlí touhou po moci a slávě, i když se většinou jedná jen o moc a slávu chmýrickou, domělou, neexistující. Moc a sláva pomíjí, ale Pravda Páně zůstává na věky.

Je nám známo, že křesťanství vyšlo ze skromných počátků. Kristus měl pouze dvanáct apoštolů. Jeho církev se postupně rozrostla a přísluší k ní stamiliony lidí. Rovněž i boj proti katolicismu v českém národě nevyšel z mas, ale od jednotlivců. Přenesme se přes celá staletí duchovního zápasu od dob sv. Cyrila a Metoděje, sv. Václava a bratrovraha Boleslava, a zastavme se na chvíli nad událostmi, které jsou nám blíže.

Koncem devatenáctého století se u nás objevují marxisté a volnomyšlenkáři a také můžeme pozorovat ohlas německého hnutí "Los von Rom!" -- "Pryč od Říma!" V Bostonu r. 1902 profesor Tomáš G. Masaryk má přednášku na téma "Los von Rom!, která tam také vychází anglicky tiskem. V r. 1907, během svého pobytu ve Spoj. státech, Masaryk měl několik přednášek a sedm jich vyšlo v knize pod názvem "Přednášky profesora T.G. Masaryka 1907." Vydal je svým nákladem Svaz Svobodomyšlných v Chicagu. Jejich druhé vydání vyšlo v Praze r. 1929 jako "Americké přednášky". Budeme je citovat.

Nejprve je ale nutno předeslat, abychom vše viděli ve správné historické perspektivě, že před první světovou válkou necelá dvě a půl procenta (2.44 proc.) Čechů se hlásilo k jiným vyznáním než katolickému. Ač velká

část inteligence byla v ohledu náboženském dost indiferentní, český lid, zvláště na venkově, Moravě a jiných krajinách pohorských, se vyznačoval vroucí zbožností a hlul ke zděděné víře, která se projevovala, mezi jiným, hromadnými poutěmi do proslulých míst jako jsou Svatý Hostýn, Svatý Kopeček u Olomouce, Svatá Hora u Příbramě, Stará Boleslav, Chlumek nad Lužicí, a j. Z víry lid čerpal duchovní sílu, která mu pomáhala překonat všechnu útlak a protivenství.

Masaryk byl tehdy okrajovým politikem, který se s vírou svého dětství rozešel a zahájil boj proti všemu katolickému, jak je vidno z jeho "Amerických přednášek." Obvinil "oficiální katolicismus", že se nestará o duše a žádal nejenom odcírkevňení, ale i odkatolickéňení. Na str. 130-131 píše: "Musíme odcírkevňit celý svůj život. Myslím tím, že musíme odloučit od církve úplně nejen vědu, filosofii a umění... ale musíme odloučit od církve celou politiku a především mravnost a samo náboženství. Náboženství musí být odloučeno od církve, a jsem si jist, ode všech církví. Musíme přemoci katolicismus vnitřně, ne vnějšně. Nehájím tedy jen formální odluky od církve. Znáám lidi, kteří formálně vystoupili z církve, ale zůstali katolíky ve svém srdci. Musíme přemoci katolicismus ve svých srdcích." Navíc, Masaryk litoval, že český protestantismus neměl odvahy, "aby vyzval národ k boji proti Římu ve jménu naší české reformace, ve jménu Husa, Chelčického, Komenského." (str. 131)

Masaryk píše dále na str. 133 následující: "A raduji se vzrůstu socialismu, protože masy našich národů v Rakousku musí volit mezi katolicismem a socialismem." Nakonec Masaryk vyzývá k vytvoření "nového náboženství", které by překonalo "všechny církevní formy náboženství." Říká: "Toto náboženství nemůže být nic jiného, než náboženství nezjevené, ale my hledáme Boha nezjeveného, to je náboženský cíl, pro který pracujeme."

Masaryk rovněž tvrdil, že "někdejší vedou pokrok v náboženství" a že "celý vývoj moderní doby je odcírkevňením." (s.78) Přesto si v letech devadesátých minulého století chtěl založit vlastní církev jím vedenou, která by hlásala náboženství nezjevené, náboženství jím definované. Vytvoření nové církve ale bylo v přímém protikladu s hlášením odcírkevňení, jak vidno z předchozí citace z "Amerických přednášek," a proto se rozhodl založit si svoji politickou stranu. Jeho stranici ho nazývali "Pastýřem" a celá politická stránička realistická byla všeobecně nazývána, jak Masarykovými stoupenci tak i jeho odpůrci, Masarykovou sektou. Koncept

Hledáme rodiče - pěstouny: dlouhá pracovní doba, namáhavá práce, velká odměna.

Býtí rodiči - pěstouny je těžká práce. Plný pracovní úvazek. Čtyřicet hodin denně. Je to práce která je často prací marnou. Vždy vyžaduje vaši trpělivost, energii a lásku.

Přes tyto požadavky a snad právě pro ně berou tisíce lidí děti do svých domovů každoročně.

Někteří jsou dětmi, jiní důstojnými mladými lidmi. Někteří vyžadují zvláštní fyzickou nebo emoční péči. Ale jedna věc je společná všem. Potřebují pocit jistoty a místo - které by jim pomohly projít důležitým jejich života a připravily je pro nové spojení s jejich rodinami.

Je Hezké, můžete-li se podělit s dítětem nebo mladým člověkem o bohatství, které vám život poskytne.

Jako část týmu sociálních pracovníků a jiných odborníků bude k nápomoci dětem a jejich rodičům v době, kdy tuto pomoc nejvíce potřebují. Zároveň pomáháte sobě ve vlastním růstu jako jednotlivci.

Máte-li zájem dovědět se více o možnosti býtí rodiči-pěstouny, obraťte se na místní odbočku Children's Aid Society nebo Family and Children's Services.

Není to velký úkol. Málokterá práce vyžaduje více. Na druhé straně málokdo může nabídnout větší odměnu.

Ministry of Community and Social Services

Ontario

Frank Drea, Minister
William Davis, Premier

Masarykova sekularistického a racionalistického "náboženství" byl, pochopitelně, odmítnut jak katolickými, tak i protestantskými teology, jako neslučitelný s křesťanstvím - s Pravdou zjevenou.

Ve svém rozboru "Masarykovy české filosofie" historik Josef Pekař už v r. 1912 poukázal na Masarykovu nelogičnost, na jeho neznalost historických fakt a jeho misinterpretaci smyslu české historie. Dnes ovšem s historikem Pekařem souhlasí všichni lidé znalí věci, bez ohledu na to zda se hlásí ke křesťanství či ne, zda si říkají liberálové či konservativci, právě tak, jak tomu bylo v době před první světovou válkou. Pekař odsoudil nejenom nevědeckost Masarykova historického bádání, ale také i drsné a arogantní metody jeho stoupenců, kterými se tito sektáři vyznačovali. V r. 1914 byl Masaryk "Švihovou aférou" zdiskreditován natolik, že s ním vedoucí politikové druhých politických stran nechťeli ani mluvit, ale válka změnila směr vývoje v českém národě.

Odboj za obnovení státní samostatnosti byl zahájen ve jménu národních tradic - svatováclavské a cyrilometodějské - a neoslavismu. Už koncem léta 1914 byla v Rusku ustavena Česká družina, a v den svátku sv. Václava její příslušníci skládali přísahu v Kyjevě. Při této příležitosti velitel České družiny připomenul, že si český národ vyvolil sv. Václava, mučedníka a rytíře-knížete, za svého ochránce. Řekl i následující: "Dnes byl posvěcen první prapor, ozdobený korunou ochránce českého národa sv. Václava. S tímto praporem půjdete zmužile do boje za lepší budoucnost naší vlasti. A svatý Václav, podle české poetické legendy, čekající v hoře Blaníku, spolu se vými rytíři, až nastane ona poslední hodina vysvobození českého národa, přijde vám vstříc a pomůže vám roztrhnouti stáleté okovy..."

Koruna svatováclavská na praporu České družiny znamenala, že národ v příštím svém svobodném státě měl být veden v duchu sv. Václava, dle směrnic křesťanských a ovšem tedy katolických, navazováním na slavnou dobu Karla IV. Když se Česká družina rozrostla na první dva pluky, plukovním svátkem prvního pluku byl svátek sv. Václava a druhého sv. Cyrila a Metoděje. Velitelem čs. střelecké brigády, která se vyznamenala v bitvě u Zborova byl plukovník Václav Trojanov, který byl hrdý na to, že mu bylo na křtu dáno jméno Václav a který šířil v legiích úctu svatováclavskou.

Nebyli to však organizátoři České družiny, v čele s dr. Václavem Vondrákem, kdo se dostal na vedoucí místo v novém státě. Vývoj událostí během války, které jsou příliš složité, aby je bylo možno být i jen stručně popsat a analyzovat v této krátké přednášce, způsobil, že se po skončení války dostaly k moci síly jiné. Jejich cílem nebylo navázat na

slavnou dobu Karla IV., ale vytvořit tradici novou, tradici českému národu cizí.

Masarykova sekta se stala celou církví, když se její "Pastýř" stal prezidentem československého státu. Krátce po svém návratu z exilu prezident zahájil kulturní boj proti katolictví. Byla hlášána hesla "Pryč od Říma!", "Řím musí být souzen a odsouzen!" a "Katolíci budou mít tolik práv, kolik si jich dobudou."

V zájmu pravdy a spravedlnosti je nutno podotknout, že s Masarykem v této věci nesouhlasil první ministerský předseda čs. republiky, dr. Karel Kramář. Už v únoru 1919 psal Masarykovi z Paříže, kde byl vedoucím čs. delegace na mírové konferenci, že prezidentova politika kulturního boje bude mít neblahé dlouhodobé následky, právě tak, jako i jeho samovolné rozhodnutí, bez porady s kýmkoliv druhým, že se čs. ruské legie nezúčastní protibolševické akce v Rusku sponzorované velmocemi. Na rozdíl od Kramáře, který viděl v bolševictví nebezpečí pro celou Evropu a civilizovaný svět, Masaryk doporučoval uznání bolševiků a Lenina jako vládu de facto v Rusku už v dubnu 1918.

Jak se stalo, Masaryk zbavil Kramáře ministerského předsednictví a sám, jako "platonský filosof-král" určoval směr vývoje nového státu. Kulturní boj byl politicky motivován a měl dalekosáhlé neblahé následky politické, kulturní, společenské a mravní pro celý národ. Vedl k jeho rozštěpení. Oslabil jej vnitřně i zevně. Vedl k roztržce mezi Čechy a Slováky a znemožnil úzkou spolupráci s katolickými Poláky. Zatímco tradice cyrilometodějská spojovala všechny západní Slovany a mohla být ideovou základnou pro jejich kulturní i politickou spolupráci, kulturní boj tuto spolupráci znemožnil. Tradice svatováclavská byla společná Čechům i Němcům žijícím v Čechách a na Moravě a na této základně mohla být budována trvalá spolupráce mezi oběma národnostními skupinami. Masarykovský racionalismus byl jim cizí.

V krátké historii první republiky bylo symbolickou událostí povalení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze dne 3. listopadu 1918. Bylo to osudné a zlé znamení. Neuplynulo ani celých dvacet let od pádu Mariánského sloupu a padla i první republika, jejíž první prezident, navzdory varování prvního ministerského předsedy a jiných, kulturní boj zahájil. Už v "Amerických přednáškách," tehdy ovšem jenom jako soukromník a kontraversní politik nejmenší české politické strany, která ve volbách nedostala ani celé procento hlasů, Masaryk agitoval za odkatolickéňení národa a odklon od národních křesťanských tradic.

řokračování příště

PROPAGUJTE "NASE HLASY"

"NASE HLASY", Toronto, 29. října - October 29, 1983, 7

Z demonstrace v Torontu na podporu zkoušek amerických raket. (Sobota 22. 10. 1983).

Město Toronto

Změna času v neděli, 30. října 1983

Městská rada vydala prohlášení o změně času mezi 24. dubnem a 30. říjnem. Občané se žádají, aby nyní posunuli své hodiny o jednu hodinu zpět a to 30. října ve 2 hodiny po půlnoci.

Arthur C. Eggleton
starosta

Malí parašutisté

Přes kapradí,
přes trávy
leskne se jak hedvábí
Babí léto,

Kde se vzalo?

Na podzim
když slunce hřálo,
pavoučci se narodili -
a hned,
že se podívají
na svět širý.
Každý si svou pavučinku
za chvíli
usoukal,
vítr je vzal do náručí
a už letí - jen to frčí -
vysoko
a dál . . .

Pavučinky vzduchem vlají,
pavoučci se usmívají,
Celý svět prý chytí
do pavoučích sítí.
Když pak slétli
do trávy,
nechali v ní
své padáčky
z hedvábí.

Vlasta Liebichová

City of Toronto

Remembrance Day Rozvrh odvozu odpadků

Pátek, 11. listopadu 1983

V pátek 11. listopadu 1983 nebude sběr odpadků. Místo obvyklý páteční sběr bude sběr odpadků až v úterý 15. listopadu.

Připomínáme, že v Torontě je 17 sběrných středisek pro sklo a kovové předměty. Během srpna bylo sebráno 199 tun starých novin, 48 tun skla a 6 tun plechovek. O bližší informaci volejte 947-7742.

R.M. Bremner, P. Eng., F.I.C.E.
Commissioner of Public Works

Prodaná nevěsta

22. října t.r. bylo na scéně Smetanova divadla v Praze provedeno třítisící představení opery Bedřicha Smetany Prodaná nevěsta. Do součtu jsou zahrnuta všechna představení včetně prvního v Prozatímním divadle a dalších v opeře Národního divadla. Z historie připomínáme, že první provedení v Prozatímním divadle 30. května 1866 řídil skladatel. Tisící představení se konalo 30. května 1927 v

Národním divadle za řízení Otakara Ostrčila a dvoutisící (premiéra nové inscenace) dne 9. února 1953 v Národním divadle za řízení Jaroslava Krombholce. Třítisící představení Prodané nevěsty které bylo vyhrazeno pro Klub mladých diváků, bylo uvedeno slavnostním projevem dr. Václava Holzknechta, dramaturgem opery ND. Dirigentem byl zasloužilý umělec Jan Hus Tichý, Mařenku zpívala zasloužilá umělkyně Daniela Šounová-Brouková, Jeníka Josef Hejna, Kecal Karel Průša. V ostatních rolích vystoupili další přední sólisté opery Národního divadla v Praze.

Jiří Trnka a jeho svět

Národního umělce Jiřího Trnku zná u nás každé malé dítě. Promlouvá z ilustrací pohádek a především z filmů. Jiří Trnka vytvořil i nádherná díla malířská, sochařská, návrhy hraček a výstavních expozic, divadelních scén a kostýmů.

Trnkovo dílo lze zhruba rozdělit do čtyř hlavních okruhů. První, v němž začínal a který ho nejvíce proslavil, souvisí s divadlem. Málo se ví, že do tajů umění Thálie ho zasvětil prof. J. Skupa. Jako desítiletý vyhrál totiž soutěž o nejpěkněji namalovaného

Recepty pro naše hospodyňky

Aby vaření nebylo jednotvárné
Kuře s bílou omáčkou a šunkovými noky (francouzský předpis):

1 kuře, sůl, 50 g slaniny, 30 g cibule, 40 g másla, 30 g hladké mouky, bílý pepř, muškátový oříšek, 1 lžička citronové šťávy, 1 žloutek, 1/8 l sladké smetany.

Očištěné opané kuře rozčtvrtíme, osolíme a opečeme na výskvažené slanině s drobně rozkrájenou cibulí do zlatova. Pak je podlijeme horkou vodou a dusíme do měkka. Mezitím připravíme bílou jíšku z másla a mouky a zalijeme ji přecezenou šťávou z kuřete. Ochutíme ji pepřem, muškátovým oříškem, citronovou šťávou, podle chuti osolíme a povaříme do husté omáčky. Před podáváním vlijeme do omáčky žloutek rozkvedlaný ve smetaně. Na talíři poléváme kuře horkou omáčkou a obkládáme je šunkovými noky.

Šunkové noky:

50 g másla, sůl, 2 žloutky, 1/8 l a 4 lžičce mléka, 250 g hrubé mouky, špetka prášku do pečiva, sníh ze dvou bílků, 100 g šunky nebo šunkového salámu.

Změklé máslo a sůl utřeme se žloutky do pěny. Přidáme mléko, mouku a dobře vypracujeme. Pak vmícháme šunku (salám) nakrájenou na kostičky a ponecháme 50 minut v klidu. Nakonec vmícháme pevný sníh z bílků a prášek do pečiva promícháme s jednou lžičkou mouky. Lžičkou namočenou v horké vodě vykrajujeme noky, vzhazujeme je do vařící osolené vody a vaříme je podle velikosti 4-5 minut.

Červená řepa dušená s jablky (holandský předpis):

4 menší vařené a oloupané řepy, 60 g másla, 1 menší cibule, 4 jablka, sůl.

Na másle zpěníme cibuli, přidáme řepu nakrájenou na kolečka, oloupaná jablka rozkrájená na kousky a trochu osolíme. Přidáme čtvrt lžičky ustrouhaného muškátového oříšku a dusíme do kaše. Pozn. Můžeme použít i naloženou řepu. Chutná k vařenému hovězímu masu.

Ořechová bábovka (švédský předpis):

100 g másla, 200 g moučkového cukru, 3 vejce, 200 g vařených prolisovaných brambor, 200 g jader vlašských ořechů. Tuk a mouka do formy.

Máslo utřeme s cukrem a žloutkem do husté pěny. Přidáme vychladlé mrambory, ustrouhané ořechy a dobře promícháme. Nakonec vmícháme pevný sníh z bílků. Těsto rozložíme do formy vymazané tukem a vyspané moukou a pečeme v mírně vyhřáté troubě 45 minut. Upečenou bábovku vyklopíme až za 20 minut.

Kašpárka, kterou tvůrce Hurvinka a Špejbla vyhlásil pro své malé návštěvníky. Malého Trnku pak pozval k sobě do základní zkušenosti a poznatky, jichž plně využil jako režisér a tvůrce loutkových filmů, jež ho ověřily světovostí.

Další oblast, v níž se národní umělec Jiří Trnka stal světově známým, je knižní grafika. Byl vlastně při zrodu moderní české ilustrační tvorby.

(Andersenovy Pohádky, Karafiátovi Broučci, Pohádky bratří Grimmů, básnické sbírky V. Nezvala i Fr. Hrubína a j.

Třetí oblast tvoří komorní malba, námětově spjatá s předchozími okruhy Trnkovy tvorby, a konečně čtvrtým oborem umělcovy tvorby je užité umění, zahrnující kromě drobných dílek i monumentální gobelíny nebo expozice světových a mezinárodních výstav.

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa
a cestování kumkoliv na světě
vám vybavíme k vaší spokojenosti

Volejte nebo pište:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík
* * *

Tel.: 364-1787

Paula's Hair Stylist

Po předložení tohoto inserátu dostanou zákazníci
slevu 10 procent.

Hair eyelashes colour specialist.
New technique perms. - Cutting - Styling.
FACIALS-WAXING!
Same location since 1960.
1263 St. Clair Ave., West, Toronto
(One blok West of Dufferin St.)
654-8181

Venka Travel Limited

640 Queen St. W., Toronto M6J 1E4

Tel.: 366-2258 a 366-2259

JANA BLÁHOVÁ

Cenově výhodné lety pro návštěvníky
z Československa do Kanady.
Levné lety do Evropy.

DOVOLENÉ DO CELÉHO SVĚTA.

naše hlasy

Publishing and Printing By:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK

Address:
Adresa: 2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario
Canada M6R 1W9.

Tel.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$12* USA \$13, všechny zámořské státy
lodní poštou \$15.

Leteckou poštou: všechny zámořské státy \$25.